

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

ממורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה חסותם וכו' ירמ' את ליה וכו'. ע"ה
המכות מהה"ק שכל קס:
י"ה ונשכן וכו' אבל כל זמן
שהוא עומד ע"י מור"ט עומד
מ"ז דמנחות ד"ה לזכיל:
ב"א ד"ה ראש"י כ"ו נבי
יב שש רש"ח נרמא נרמא.
תמיה ל' מ"ן דקנן דנלע
נמחל נקט ולא י"ה ע"י
מליה מה בכך דה"י עשה דס'
אלו פירש מ"ח א"ך מנשכן
שכל זמן י"ה נקט נשכן

הגהות הב"ח

(א) היום' ד"ה ונסכת וכו'
ותלמיד שרד לאו:

מוסף ראשון

[illegible]

גמ' אסורה באכילה.
לא לאכול בשר חי: ונמכין
ומתני' דפירשה רב דאסורה
היא ודייק טעמא לקמן [טו].

מתני' ^אהשוחט ב
אף על פי שמתחייב
גמ' ^באמר רב הונא ד
דרכ אסורה באכילה
למימר רבי יהודה ה
אבא רבי יהודה דהב
את הדילועין לפני הב
הכלבים רבי יהודה א
מערב שבת אסורה

אלמא כיון דלא איתר
כיון דלא איתכן מאתר
מין דמי התם מעקיר
מוכן לכלבים מבאי
והשתא מוכן לאדם
לאכילה עומדת בהמה
א"ה בהמה דרבי יהושע
אמר לו עומדת ל
נשחטה הובררה
נשחטה הובררה דלגה
לרבי יהודה ברירה מ
ההלוקח יין מבין הכות
עתידי להפריש הרי ה
ראשון תשעה מעשר
דברי ר"מ רבי יהודה

ומשנה זו קודם תקנה דגור
אין לו כלים להפריש (כו')
להפריש: הרי כן תרומה.
ובאיל ויכול לתקנו בתמירה
יש לי בחור הבית לא המירו
בל בתרומה ושאר מעשרות
אמרין הוצרך הדבר שזו
אילמא לרבי יסודה לית
זימנה;

התם
הא דבשר לגלי לא צעי מליח
(ואללא אפי' לא נגלה כ"כ מ
עליה נשר דאפי' מאן דאפר
רמא תרי מ"ט לא משום דס
דאמרינן בפ"ק דביצה (דף יא
מ דף כה) דאמר מולחו והו
זומר ר"ת דמירי פ' כשנלש
משום שחא יעלה ויתלוש ו

יחזקאל הוֹשֵׁרִין מִשּׁוּם שֶׁמֶה
 יוֹסֵף בְּקוֹטְרֵם דִּלְפִּי רַבִּי
 וְאִחֵיר הֵלֵךְ בֵּין שֵׁי לִבְהֵ
 וְקֹלָה פִי עֲשֵׂים מִגְלֹשׁ
 אִחֵיר יִשְׁבֵּשׁ מִגְלֹשׁ מִחֵי
 בְּבִיחָה וּדָף (מִלֹּחֶם דִּלְ
 לִסְ הַשִּׁיר וְעוֹד דִּלְסֵם מִחֵלֵ
 סִירִי אֵל מִשּׁוּם שֶׁמֶה יוֹד
 דִּרְדֵּן בִּלְאֵ אֶסְרִין יִשְׂרָאֵל גּוֹלֵ
 שֶׁ יְבִי מִיחָא מִחֵל לִמְעִירֵהוּ
 וְהֵא דִלָּא מִחֵל לִיֵּה הַתִּנֵּ
 גִרְסִין מִשְׁיִי"ע דְּמִבּוֹחֵ דְּרִי
 מִחֵל לֵא שֶׁהִי רַבִּי לִשְׁמֹחֵ
 אֶלֶם לִבְּרִי מִן עֲרֵל שְׁמֵלֵ
 הֵי מִיחֵל לְבִלְשֵׁי דִתְנֵן אֵלֵי
 יְמִיחֵל בְּעֵץ וְעֵלֶה שְׂרָאֵל
 שֶׁהִי רַבִּי יוֹסֵף דְּמִמְשִׁנֵּה יִמֵּי
 סוֹר בֵּין דְּבִרֵּי שְׂרָאֵל לְפִתְחֵ
 מִשְׁמַע דְּקֹסֶרֶם אֲבִי לְפִתְחֵ
 מִדְּרָגְתָּהּ הִזְקֵהוּ יִי. לֵא
 וְנִמְרֹכֵה (בִּרְבִּי דִּף טֵעֵ)

למאחר אלף שנה שיתיר ככלי שיעור
' יהודה ר' יוסי ור"ש אוסרין.
ש לומר שהם פרומה ומעשר (מחילה)

כת וכוים הכיפורים
 פשו שחימתו כשרה:
 ש חייא בר רב משמיה
 ליומא ונסבין חבריא
 הוה רבי יהודה א"ר
 היא דתנן ^במחבתין
 מה ואת הנבלה לפני
 אם לא היתה נבלה
 ש' שאינה מן המוכן
 מאחזול אסורה הנ"ג
 מול אסורה א"ל אביי
 מוכן לאדם והשתא
 עיקרא מוכן לאדם
 סברת בהמה בחייה
 בחייה לגדל עומדת
 ב"ט היכי שחמינן
 גילה ועומדת לגדל
 אכילה עומדת לא
 עומדת והא לית ליה
 לן אי נימא מדרגא
 אומר שני לוגין שאני
 תרומה עשרה מעשר
 גי ומיחל ושתיה מיד
 כי יוס' ור"ש יאוסרין
 התם

רבי יהודה היא. אבל לרבנן
יכול למולח בשבת ו"ל כג
ספריא באומנא אע"ג דליכא
דס שמיטה (כריתות דף כא:) **ב**
פירש מותר כדמוכח בפ' כג
עד שלא נפלט דמו דחלטי
אסור חיליי אסור איבו נמי אסור
ההם יכזר שחזק עליה בש
יבפרה מפניו (שבת דף תמא).

אחרי שישבנו לפרש את המעשה הזה, נראה שיש כאן שני דברים. ראשית, יש כאן חזון של חברה שבה כל אחד מן האזרחים יוכל להגשים את חלומותיו. שנית, יש כאן חזון של חברה שבה כל אחד מן האזרחים יוכל להגשים את חלומותיו.

והוא יתחיל ויבשר אין לדון
עון מזה דבר בגבורות וי
דבר אי מוכן לכהנה אפילו
הוא פירם בקוטרם ההס
והנה נמי איירי בישר
לדון וימפה איח ל
לס וסוכה וכן במשקש
מחשום ומוקף בגבורות חס
שחמא יעשנו ששחמה לא
ל שר למטרם בולבול לא
בי פקיע עמיר ואיקר לדלי
מחם' בילה (דף ג.) דקארם
אלול לטורם עומדת לארס
הנה עומדת שחיק דר ופרח
הנה גורלם ב' מוכן לכלס
חי למי קן וארי למח ליה
דיק דיחן דמחא אקור למח
חי ד' ב"ט אקור מטעס שח
אקור עומדת 'אובי עמנו
אין דמן דמחשנה לא מ
דקם בכל מערין (עירובין דף

דליית להו ברירה לומר מן הסולין הוא

וְצִי לְאֻקוּמִי) תִּימָא חֵי
אָ מוֹמֵר לַחֲלָל שְׁבֻתוֹת אָקוֹר
דְּבִגְמָ' צֵי לְאֻקוּמִי בְּמִזִּיד
מָה (וּבְכֻרֹת ל.) וְצִי זֶה בּוֹרֵר

ק. ח. דמומר לדבר אחד
לכל התורה כולה וי"ל דהתם
הבבא בלענא ומיהו למאי
מאיר קשה ועוד י"ל דמאוס
לא חשיב מומר וכן משמע
לקמן (דף נט.) דאמר השוחט
לזרוק דמה לעבודת כוכבים
מומרת ופירש בקונטרס
כילה והתם גברא בר קטלא
ריגן בפ' ד' מיתות ופאהדיון
מורה ר"ל דבר קטלא הוא
והמשמחיה דבר דבר מומר

יף ועד אמרין לקמן בסוף
 (דף מה.) אפי' למי' אדם
 לאינו שלו היה עובד כוכבים
 לא לעצור בעלמא קא מחזין
 אוחזין בסכין ושוחטין לא
 מכל אלו ואחד לשם דבר
 וזה פקולה ושמי הכה במאי
 דישאלה מומר וישתא קלו
 כה כלה שמו אחד מכל אלו
 דפסול אכל אי כחדא וימנא
 שמימנו יחאף: **אמר רב**
היא בר בר שמייה ברי.
 דרמי שמע דרב הונא רבי
 פפי' ש' עברין (וערבין דף עז.)
 ליה רב הונא לחייא בר בר
 קא בניה (בבבז דף כג.)
 בר בר לרב הונא רבי פפא
 ו**נבבין** הויא רביא אמרי'

פילו בו ביום ואת"ם והא אץ
 וזה אי נמי בלא מליחה נמי
 בלע באגרים כדאמר בפרק
 רש לחזק אצל כל זמן שלא
 דף קי"א. שהיו אוכלין כד
 ואיהו שרי ומליה (א) דאי
 יצטע הדך בלע (ו) ואמר נמי
 אל אכל הכשר עמנו מותר
 חסר לטעולין אחריו דבר

עמינים) אמר השופט לחולה ר"ת ולא מביע כשנלה אינו אסור עד שיפרש לחן והוא דאמרינן כפי כל הבשר יאסר ויבלע בהאי גיסא התם תסגר בלא מליחה אלא מנהג: ולא גרסינן וכן ללוי: בשבת ו"ל לפירוש האריזי מי איכא לאסור דבר הנגלה

עוד רוכבים שהביא דורון
לקטן מאחמול אקליניה וכן
אחמין צפ' כל חביו (שנה
אחמין צהיור צמקס שלא
מחטנה חצי' ואחמין חלף
מוקלה ויולא למיחש נמי
קל לקחוט אלל בדבר דעשי
וכיבס שחילא מים לנחמון
לשמה יסחוט אפרסל קמון
לרב עולא דרית אלל על צפרק
דחמון מני כסדי הדדישא:
גן מנא כ"ש דמון מחמין
ק דביה (דף א.) גני אפרוח
לימא לה חילל ומון אלל
לוי וסחמא אמריל אלל מפרס
האי גוונא לוקמה דאין ראוי
לפי שאינו מן המוכר אלל
למה שהיה עומד בחמלה:
צברס ביאה (דף ז.) דעומדת
דרי מאיר וכולה צבריה

התם
א שזה שותה טבליים: לא לעולם לרב
שכ ראשון עתה צנוד (ברק סס.)

עין משפט
גר מצוה

ק א מ"י פ"א תהלות
שחטה הלכה כע סמג
עשין כג עושי' י"ד סימן יא
סעף ב:

הַלְכָה בִּמְיָ פֶּסַח מִתְחִיל שָׁנָה
הַלְכָה יָח וְעַי בְּמִנְחָה
וְכִכְרִים מִתְּחֵל שֶׁם טוֹשֵׁעַ אִלֻּחַ
סִימָן שֶׁכֵּן קֵץ י ו ז :
ג [מִי] פִּי מִהֲלֻכֹת מַעֲשֵׂה
הַלְכָה א[ן] :

שיטה מקובצת

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]